

Alkotmánybíróság

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	1 IV/1380-4/2018
Érkezett:	2018 NOV 20.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	<i>du</i>

Alulírott [REDACTED] alatti lakos dr. Csitos Eszter ügyvéd (6000 Kecskemét, Kisfaludy u. 8.) jogi képviselőm útján a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/1380-3/2018. számú ügyben foglalt felhívására – határidőn belül - az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő.

[1] A panaszos alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Kúria Gfv.VII.30.082/2018/2. számú eljárást hivatalból elutasító végzése ellen. Álláspontja szerint sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joga, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való joga akkor, amikor a Kúria a megállapításra irányuló vagyoni jogi perben a másodfokú bíróság által megállapított 3.850.680.- forint pertárgyértéket 876.641.- forintra mérsékelte, valamint a Pp. 271.§(2) bekezdése második mondatát nem alkalmazva a panaszos felülvizsgálathoz való jogát, jogellenes magatartással elvonta.

[2] A panaszos álláspontja szerint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben foglalt alapjogi sérelmekkel **összefüggésben sérült** az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésében foglalt alaptörvényben biztosított jog is, amely alapján a jogszabályok mindenkire kötelezőek, a bíróságnak pedig nem áll módjában a jogszabályok normaszövegétől és céljától önkényesen eltérni.
(Megjegyzem, hogy alkotmányjogi panaszomat nem az R cikk (2) bekezdésére alapítottam – még mielőtt a Tisztelt Alkotmánybíróság emiatt utasítaná el beadványomat – sablonosan – hanem csak kiegészítésképpen rögzítettem, hogy az is sérül a bírósági eljárás következtében.)

[3] Az Alkotmánybíróság a 2018. október 11. napján kelt beadványában a panaszost – a szokásos blanketta módon - arról tájékoztatja, hogy „az indítvány nem tartalmaz kellő alkotmányjogi szempontú indokolást arra nézve, hogy a támadott bírói döntés az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogát mennyiben és miért sérti.”

[4] Mindenek előtt megkérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot arra, hogy amennyiben a panaszban megnevezésre kerül(nek) a sérelmezett alapjog(ok) és az arra vonatkozó indokolás is, hogy a panaszos a megnevezett alapjogainak sérelmét miben látja, úgy, amennyiben az Alkotmánybíróság nem találja azt „kellő alkotmányjogi szempontból” bemutatottnak, úgy pontosan legyen szíves megnevezni, hogy a „hiányt” hol és miben látja. Ilyen általános megfogalmazású hiánypótlásnak ugyanis gyakorlatilag lehetetlen eleget tenni, mert nem tudható, hogy az Alkotmánybíróság valójában mire gondol. Már önmagában ez is alapjogi sérelem lehetőségét veti fel – ami az indokolás hiányában valósul meg -, de ebbe most nem kívánok belemenni.

[5] Másrészt álláspontom szerint, amennyiben az állampolgár egy konkrét panasszal fordul az Alkotmánybírósághoz, akkor a panasz minden oldalról történő alkotmányjogi vizsgálata az

Alkotmánybíróság számára abban az esetben is kötelező, ha adott esetben a panaszos a sérelmezett jogszabályban szereplő alapjogi sérelmet nem pontosan nevezi meg, vagy pontosan nevezi meg ugyan, de az adott alapjogi sérelemhez tartozó indokolása esetlegesen nem megfelelő.

[6] Mivel az Alaptörvény 24. cikke, valamint az Abtv. szerint is, az Alkotmánybíróság a demokratikus jogállam, az alkotmányos rend és az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, a jogrendszer belső összhangjának megőrzése, valamint a hatalommegosztás elvének érvényre juttatása érdekében, az Alaptörvény védelmének legfőbb szerveként jár el. Az Alkotmánybírósági eljárásban egyebekben a kérelemhez kötöttség elve nem érvényesül, illet törvény nem ír elő.

[7] Ugyanakkor megkíséreljük „kitalálni”, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság „vélelmezhetően” mire gondol, és megpróbáljuk mélyebben kifejteni a már korábban beadott panaszt az ott leírtakat mindenben fenntartva.

[8] A panaszos álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog fogalmába beletartozik a rendkívüli jogorvoslathoz való jog is abban az esetben, ha erre a törvény egyébként számára lehetőséget ad.

[9] Tudjuk azt, hogy az Alkotmánybíróság álláspontja szerint „*az alkotmányosan megkövetelt rendes jogorvoslaton túlmenő rendelkezés, a törvényhozónak – egyéb alkotmányi rendelkezésekkel összhangban – teljes szabadságában áll ennek tartalmát és korlátait megállapítani* „, továbbá

„Több ízben is megerősítette az Alkotmánybíróság azt az elvi megállapítását, hogy a jogorvoslathoz való jog – mint alapvető jog – csak a rendes jogorvoslatra vonatkozik, a rendkívüli jogorvoslat a rendes jogorvoslaton túlmutató többletlehetőség, amelynek léte nem hozható összefüggésbe az Alkotmány 57. § (5) bekezdésével. [663/D/2000. AB határozat, ABH, 2003, 1223, 1230.] [3120/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [21]–[23]]

[10] Jelen panasz szempontjából azonban **a kérdést - álláspontunk szerint - más aspektusból szükséges vizsgálni.** A panaszos ugyanis nem azt kifogásolja, hogy a jogalkotó őt a rendkívüli jogorvoslat szempontjából korlátok közé szorította és ez alapján a panaszos nem jogosult felülvizsgálati kérelmet előterjeszteni, hanem éppen azt, hogy a Pp. 271.§(2) bekezdésében foglalt kizárási ok vele szemben nem áll fenn, ennek ellenére a Kúria a felülvizsgálati eljárást „*contra legem*” jogértelmezés mellett nem folytatja le.

[11] Részletesebben:

A Pp. 271.§(2) bekezdése szerint:

„(2)Nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 24. §, valamint 25. § (3) és (4) bekezdése alapján, továbbá a 25. § (3) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke a hárommillió forintot nem haladja meg. Ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik a sérelemdíj iránt indított perekre, a 23. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint a 24. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott ügyekre, valamint azokra az ügyekre, amelyek ingatlan tulajdonára vagy ingatlant terhelő jogra vonatkoznak, vagy ingatlanra vonatkozó jogviszonyból erednek, továbbá valamennyi olyan ügyre, amely megállapításra irányul.”

A Pp. fenti bekezdésének nyelvtani értelmezése szerint teljességgel irreleváns az, hogy a Kúria az ügyet vagyoni jogi ügynek minősíti-e vagy sem. A felülvizsgálati eljárást ugyanis „valamennyi olyan ügyben” le kell folytatni, amely megállapításra irányul.

[12] A panaszos keresete pedig mind a tartalma szerint, egyebekben pedig mind a három fokú bíróság értelmezése szerint is megállapításra irányul. Ehhez csupán hozzáadódik, hogy a Kúria annak ellenére, hogy a felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül utasítja el – aminek a Szegedi Ítélőtábla szerinti pertárgyértéke 3.850.680.- Ft, a pertárgyértéket saját hatáskörben mérsékelte, amelyre nem is lenne lehetősége, csupán az érdemi vizsgálat keretei között, úgy, hogy egyébként az illetékfizetési kötelezettséget pedig nem igazítja a saját megállapításához.

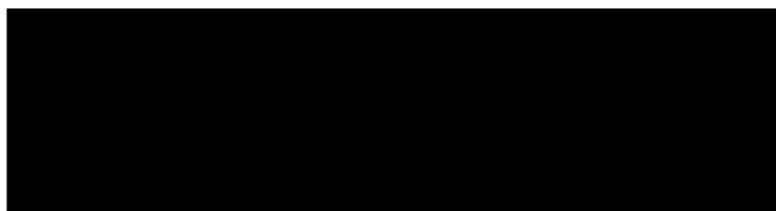
[13] Mindent összevéve a Kúria az önkényes, és a Pp. 271.§(2) bekezdésében foglaltaktól ellentétes jogértelmezésével akként vonja el a panaszos felülvizsgálathoz való jogát, hogy a közben megsérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt alapjogait is. Az R) cikk (2) bekezdése pedig mindezekkel összefüggésben sérül, hiszen a Kúriának nem áll módjában a Pp. 271.§(2) bekezdésének csupán azon mondatait alkalmazni, amelyekhez éppen „kedve van”.

[14] A fentiekhez kapcsolódóan megjegyezzük azt, hogy a jelen ügyben egy olyan egyedi „régios joggyakorlatnak” vagyunk alanyai, ahol a másodfokon eljáró Szegedi Ítélőtábla nem hajlandó alkalmazni a közösségi jogot, ami az ítélet rendelkezéséből és indokolásából egyértelműen kitűnik, illetve a szintén az Alkotmánybíróság előtt IV/1369/2018. számon folyamatban lévő eljárásban is szereplő Ítélőtáblai döntés szinte szó szerint megegyezik a jelen eljárás részét képező II. fokú döntéssel. Ugyanakkor a Szegedi Ítélőtábla ún. „konzultációs értekezleteket” tart a saját alsóbb fokú bíróságán, azaz a Kecskeméti Törvényszéken. Ennek alapján az első fokú ítéletek is rendre a Szegedi Ítélőtábla álláspontját tükrözik, hiszen az első fokú bíróságnak értelemszerűen nem érdeke az, hogy az ítéletét megváltoztassák, avagy hatályon kívül helyezzék.

[15] A fentiek tükrében a panaszos viszonylatában lényegében a Kúria az egyetlen olyan fórum ahol a „rendes” jogalkalmazás számára biztosított.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a panaszomat befogadni és érdemben tárgyalni szíveskedjen.

Kecskemét, 2018.10.25.

Mellékletek:

1. levél a Kecskeméti Törvényszék elnökének
2. Válasz a levélre – ezek összessége egyértelműen bizonyítja azt, hogy II. fokú bíróságtól nem független az I. fokú bíróság

